Перше послання Петра 5:1-4

Здається, в Україні діє чітке правило:
- Якщо хочеш бути непопулярним, то стань президентом!
- Важко сказати,
  - що протягом останніх 14-ти років Україна мала дуже хороших політичних лідерів....
    - Вони не всі були такими жахливими президентами, як Віктор Янукович,
      - але неважко вказати на їхні численні помилки!
      - Дуже багато проблем, з якими люди сьогодні борються,
        - є результатом поганих провідників!
- Водночас треба визнати,
  - що любимо критикувати тих, які нас ведуть.
  - Люди, які займають високі посади, стають вразливими.
    - Бо всі дивимося на те, *що* вони роблять, *як* вони живуть.
- Наші лідери, звичайно, відповідають за свою поведінку перед народом.
  - Вони ж мають *служити* громадянам!
  - Але й народ має поважати їх і допомагати робити хороші зміни.
    - Багато змін, які треба зробити в Україні – не популярні.
    - Президент може бути дуже хорошим, мудрим лідером,
      - але його дії можуть усе одно не подобатися народу.
        - Бо ніхто не хоче
          - більше платити за комунальні послуги,
          - віддавати більше грошей на податки,
          - або працювати довше до виходу на пенсію.
            - У Греції, наприклад, людям подобається пенсійний вік – сорок п'ять років!
            - Але ж неможливо будувати економіку з такими законами!

- Отже, у нас часто погані президенти, прем'єр-міністри, мери.
- Але й ми часто ставимося до своїх провідників дуже критично, без поваги,
  - не розуміючи їхні рішення та тиск, під яким працюють.
  - Ми спостерігаємо таку тенденцію і в церкві Христа....

Сьогодні святкуємо Трійцю – прихід Святого Духа до церкви.
- Усі пам'ятаємо історію послідовників Христа після Його розп'яття:
  - вони були налякані, розчаровані, безнадійні.
    - Їхній Месія помер!
      - Діти:
        - Хай кожен з вас уявить собі,
          - як учні Христа три роки ходили з Ісусом і очікували,
            - що Він дасть їм нове, радісне життя на землі;
              - але раптом Його жорстоко вбивають!
              - Учні не могли повірити своїм очам!
        - Навіть потім, коли вони бачать воскреслого Христа,
          - вони не можуть зрозуміти, що сталося!
        - А вони щойно почали радіти Його воскресінню і звикати до того,
            - що Він знову з ними

            - коли Ісус знову залишив їх, цього разу надовго....
            - Він вознісся в небеса,
                - повертаючись до Свого Батька, до свого трону.
        - Але Ісус запевнив Своїх учнів,
            - що Він пошле їм Утішника, Святого Духа,
                - Який дасть їм нову силу жити як послідовникам Христа і будувати Його церкву на землі.
        - Отже,
            - 10 днів після вознесіння Месії Святий Дух приходить до послідовників Ісуса.
                - Вони чують звук великого вітру,
                - бачать вогонь над кожним із них,
                - і починають говорити різними мовами Римської імперії та світу!
            - Силою Святого Духа апостол Петро проповідує євреям в Єрусалимі,
                - які приїхали на свято П'ятдесятниця,
                    - і *три тисячі людей каються у своїх гріхах і увірують в Ісуса Христа!*
        - Церква починає зростати,
            - і Бог посилає апостолів у різні краї римської імперії,
                - щоб проповідувати і неєвреям.
                - *Усюди бачать дію Божого Духа!*
        - Всевишній радикально міняє серце й життя Савла,
            - який переслідував послідовників Ісуса,
            - і він також стає апостолом Христа!
        - Усюди в Римській імперії з'являються нові церкви.
            - Учні Христа говорять людям про свого Спасителя
            - і виявляють Його любов іншим.

        - Але апостолів не вистачає для всіх церков!
            - Як церкви можуть жити, зростати без апостолів?
                - Хто буде людей навчати, вести, підбадьорювати?
            - У книзі Дії апостолів читаємо,
                - що Святий Дух дав церкві *і старійшин* –
                    - мудрих чоловіків, які могли бути її лідерами.
                    - Диякони церкви дбали про фізичні потреби людей,
                        - а старійшини були важливими для духовного здоров'я церкви Христа....

Три місяці ми з вами вже вивчаємо Перше соборне послання апостола Петра.

- Сьогодні починаємо читати 5-й і останній розділ,
    - у якому Симон Петро пише старійшинам церкви.
    - Тож, сьогоднішня проповідь насамперед *для мене*,
        - як для старійшини церкви Христа!
        - *Ця проповідь мені потрібна більше, ніж вам!*
    - Але я думаю,
        - що ці слова апостола у віршах 1-4 мають і важливе застосування для *кожного* з нас....

Апостол Петро пише, що

- церкві Христа потрібні вірні старійшини, які люблять Месію і служать Його народу.
- Тож сьогодні поговоримо про старійшин,
  - як про дар Святого Духа для Його церкви.
  - Подумаємо над тим,
    - якими старійшини – лідери церкви – мають бути і *як їх визнати.*
      - Чи будуть провідники церкви такі самі, як президенти і депутати Верховної Ради,
      - і чи будуть люди так само не любити їх?
        - Або в церкві Христа мають бути інші лідери і добре ставлення до них...?

Щоб відповісти на це питання, сконцентруємо свою увагу на двох головних тезах:

1. Ставайте хорошими старійшинами.

У нашій церкві тут, у Львові, поки що немає своїх старійшин.

- Так, ми з Дагласом є рукопокладеними старійшинами,
  - які разом з пастором Георгієм з Одеси вирішуємо основні питання нашої церкви.
    - (Наприклад, ми разом проводимо співбесіди з людьми,
      - які хочуть стати членами нашої громади.)
      - *Але наша комісія трьох людей – усього лише тимчасове рішення.*
- Нам потрібні місцеві чоловіки,
  - які допоможуть вести цю церкву, піклуватися про людей.
- Звідки вони з'являться?
  - Вони мають зростати серед вас!
  - Святий Дух має спонукати їх до цього й благословляти,
    - щоб вони *хотіли* й *змогли* служити вам, як старійшини...!

Але поговорімо спочатку про те, *хто ж такі старійшини...!*

- Ми сьогодні читали уривок зі Старого заповіту,
  - у якому написано про старійшин Ізраїлю, *помазаних Святим Духом*,
    - які служили у часи Мойсея.
  - Цікаво зауважити,
    - що всюди у Старому заповіті написано про старійшин народу.
    - Людям було звично,
      - що вибирали мудрих людей, які могли вести їх, приймали важливі рішення.
  - Тож для послідовників Ісуса в часи Нового заповіту було очевидно,
    - що в них так само будуть старійшини.
    - Для них це було відомо.
- Отож,
  - читаємо про перших старійшин у церквах малої Азії, тобто сьогоднішньої Туреччини:
    - *"І, як звістили Євангелію тому містові, і учнів багато придбали, [Павло й Варнава] повернулися в Лістру, та в Іконію, та в Антіохію, душі учнів зміцняючи, просячи перебувати в вірі, та навчаючи, що через великі утиски треба нам входити у Боже Царство. І рукопоклали їм пресвітерів по Церквах, і помолилися з постом та й їх передали Господеві, в Якого ввірували."* (Книга дії Апостолів 14:21-23)

- Слово "пресвітер" від грецького слова *"пресбутерос"*, що означає "старійшина".
  - Це загальне слово позначає тих, хто є духовним провідником церкви.
  - Помітно,

        - що в сьогоднішньому уривку Петро називає і себе “пресвітером”, старійшиною:
            - *“Тож пресвітерів з-поміж вас [благаю], я – сам теж пресвітер і свідок мук Христових і співучасник слави...”* (Хоменко)

- У кожній церкві було кілька старійшин,
    - які разом прийняли рішення і дбали про духовний стан людей.
    - Але деякі старійшини відповідали за проповіді й вчення в церкві,
        - коли інші більше хвилювалися про загальні рішення й стан церкви.
        - Це видно з того,
            - що апостол Павло *написав* Тимофію:
                - *“А пресвітери, які добре церковні справи пильнують, достойні подвійної [шани], особливо ті, які проповідують Слово і [навчають].”* (Перше послання апостола Павла до Тимофія 5:17) (Деркач)
        - Тож не всі старійшини проповідують.
            - Відтак,
                - пастор, це старійшина, який проповідує;
                - але в церкві мають бути й інші старійшини,
                    - які разом з пастором дбають про людей, про їхній духовний стан.
                    - Це чоловіки,
                        - які по-особливому моляться за людей в церкві,
                        - підбадьорюють їх Святим Письмом і хорошою порадою,
                        - і приймають мудрі рішення для церкви.

- Сьогодні існує плутанина в словах пресвітер, старійшина, пастор і єпископ.
    - Але в Новому заповіті всі ці слова описують тих самих людей!
        - Погляньте тільки на ці перші вірші у 5-му розділі Першого послання Петра:
            - Апостол пише пресвітерам – тобто старійшинам –
                - і в 2-му вірші закликає їх “пасти стадо Боже”, і правильно “наглядати” за церквою.
                - “Пасти стадо” означає,
                    - що старійшини – “пастухи” у Божій церкві,
                        - а “пастух”, “пастир” і “пастор” це і є те саме слово в оригіналі.
                - А слово “наглядати” старогрецькою мовою: *“єпіскопео”*,
                    - звідки ми брали слово “єпископ”.
                        - (Цікаво, що в Новому заповіті слова “єпископ” немає.
                        - Вживається тільки дієслово, *“єпіскопео”,* тобто *“*наглядати”.)

- Отже,
    - в церкві є диякони, які дбають про фізичні потреби людей (про них написано у 6-му розділі Книги Дії апостолів)
    - і є старійшини,
        - серед яких є ті, які в основному проповідують,
        - і ті, які в основному ведуть церкву, приймають рішення, наглядають за духовним станом людей.

Апостол Петро добре знає лукавість людського серця,

- тому він пише старійшинам про те, *якими* вони мають бути:

- Він говорить:
  - *“Пасіть отару Божу, яка є під вашою опікою...”* (Деркач)
    - Апостол використовує порівняння пастуха й овець.
      - Так само, як пастух ретельно дбає про кожну вівцю – ім'я, слабкі і сильні сторони якої він добре знає,
      - так само й старійшина має дбати про людей в церкві.
        - Пастух любить своїх овець.
          - Він готовий і боротися проти левів і вовків, щоб врятувати їхнє життя.
          - Пастух веде своїх овець до місцевості, де хороша трава.
            - Він не годує їх поганою їжею.
            - Так само й старійшина – *пастор* – має захищати людей від неправду й дати людям хорошу духовну їжу з Божого Слова....

- Далі Петро каже, що старійшини мають
  - *доглядати за церквою “непримусово, а добровільно, так як Богу угодно.”* (Деркач)
    - Якщо пресвітер любить свого Спасителя,
      - то любитиме і Його церкву!
      - Єдина правильна причина служити церкві *з радістю:*
        - любов до свого Спасителя!

      - За якийсь час після свого воскресіння Ісус снідав зі Своїми учнями біля Галилейського моря.
        - Ми про це читаємо у 21-му розділі Єв від Івана.
          - Чи пам'ятаєте слова Христа до Петра того ранку,
            - слова Спасителя до учня, який тричі зрікався Його?
              - Три рази Месія питає в Петра:
                - *“Симоне, сину Йонин, чи ти любиш Мене?”*
                - Кожного разу, коли Петро відповідає,
                - що Ісус знає, що він Його любить,
                - то Христос каже йому: *“Паси вівці Мої!”*
            - Любов Петра до Ісуса має спонукати його добре доглядати за церквою,
              - за вівцями Христа.
        - Якщо пресвітер любить свого Спасителя,
          - то Він буде з радістю служити Його церкві!

Нашій громаді потрібні старійшини,
- які будуть любити і пасти Божих овець.
  - А для того треба, щоб вони *насамперед любили* свого Спасителя.
  - Тож, брати: Станьте побожними старійшинами: *Любіть Ісуса Христа!*

2. Вибирайте старійшин, подібних до Христа.

У нашій церкві не окремі люди вибирають дияконів і старійшин – *зокрема і пастора* –
- а всі члени церкви (яким виповнилося 18 років) разом вибирають їх.
- Тому вам усім треба знати,
  - яких людей із часом треба вибрати.
  - Я точно не знаю,

- коли в нас будуть вибори дияконів і старійшин;
  - а вже треба про це молитися і думати,
    - кого можна вибирати....!

Але зрозуміло з того, що говорить апостол Петро,

- що це мають бути чоловіки, які подібні до свого Спасителя!

- Петро пише,
  - що старійшина, "пастух", служить не для *"ганебної користі,"* а щиро.
  - Він не панує над вівцями, а подає приклад стаду.
    - У нас в Україні дуже багато прикладів того,
      - як люди використовують свою посаду, аби стати багатим.
        - Можна згадати не тільки Януковича, а й безліч інших посадовців....
    - Чиновники зазвичай вважають,
      - що пост робить їх великими, що вони важливіші, за інших людей.

        - Зараз в Україні проходить навчання нової поліції.
          - Головна ідея нової служби, наскільки я знаю –
            - *не панувати над людьми, а служити їм!*
              - Тож ДАІ має існувати насамперед не для того,
                - щоб знайти причину штрафувати водіїв,
                - *(а ще краще – вимагати від них хабара!)*,
                - а щоб допомогти водіям, у яких є проблема!
              - Але служба, яка створена для людей, часто перетворюється у батіг,
                - якого всі водії намагаються уникнути на дорозі...!

    - На жаль, те саме відбувається і в церкві.
      - Старійшини – *особливо пастори або священики* – часто використовують посаду для свого збагачення.
      - Дивляться на людей в церкві зверхньо,
        - і люди ставляться до пастора або священика,
          - як до маленького царя, *якому* треба служити.
          - Старійшини використовують людей для своєї мети.

    - Але все має бути навпаки!
      - Старійшини мають відображати *Ісуса Христа*, Його *служіння*, Його *дбайливість* до Своїх овець!
      - Петро добре пам'ятає,
        - як Ісус взяв воду й рушник і помив ноги кожному учню.
      - Він знає,
          - як Христос беззупинно проповідував і зцілював людей,
            - часто не встигав Сам поїсти й відпочити.
      - Апостол пам'ятає,
        - як Месія страждав за своїх овець....
        - Він – "Архипастир" – *приклад для нас!*

___

- Автори Євангелії пишуть про те,
  - як в один день до Месії приходить мати Якова та Івана разом зі своїми синами.
  - Вона схиляється перед Спасителем, прохаючи про особливу честь для своїх синів.
  - Саломія бажає,
    - щоб її сини сиділи ліворуч і праворуч від Христа,
      - тобто, щоб вони зайняли найпочесніші місця у царстві Бога.

  - А Ісус відповідає:
    - *“Не знаєте, чого просите. 'Чи ж можете ви пити чашу, що Я її питиму?'*
    - *Вони кажуть Йому: 'Можемо.'*
    - *Він говорить до них: 'Ви питимете Мою чашу. А сидіти праворуч Мене та ліворуч не Моє це давати, а кому від Мого Отця те вготовано.'”* (Єв. від Матвія 20:22-23)

  - Яків та Іван не усвідомлюють,
    - що їм доведеться багато терпіти й страждати заради свого Спасителя.
      - Яків скоро стане першим мучеником серед апостолів.
      - Івана не вб'ють —
        - він буде довго служити церкві в Ефесі;
        - але потім за віру в Ісуса його вишлють на острів Патмос.

  - Інші десять учнів Месії дуже обурені проханням братів.
    - Вони бояться,
      - що Христос дасть Якову й Івану особливі привілеї.
      - Учні Ісуса, очевидно,
        - сильно конкурували між собою.
          - Читаємо в євангеліях,
            - що їх хвилювало питання, хто буде найважливішим у Божому Царстві.

- Діти:
  - Уявіть собі:
    - Христос возноситься на небо і залишає 11-тьох апостолів на землі,
      - але ті між собою постійно змагаються;
      - кожен має амбіції стати найважливішою особою серед апостолів.
        - Вони сперечаються про те,
          - хто з них зцілив більше людей,
          - хто говорить найгарніші проповіді,
          - хто навернув найбільшу кількість євреїв до віри в Ісуса....
            - І якою в результаті буде церква Христа?
              - Церква любові й радості?
            - Чи хто-небудь захоче бути в такій церкві...?!?

Ісус говорить такі слова до своїх учнів, до майбутніх апостолів, старійшин:
- *“Ви знаєте, що князі народів панують над ними, а вельможі їх тиснуть. Не так буде між вами....”* (Єв. від Матвія 20:25)

- Ми схильні знайти будь-яку причину, щоб звеличити себе за рахунок інших.

- I коли Бог нас благословляє,
  - то думаємо,
    - що ми заслужили на честь і шану від інших людей,
    - що ми кращі за них.

Месія говорить своїм учням, які шукали славу для себе:

- *“...але хто великим із вас хоче бути, хай буде слугою він вам. А хто з вас бути першим бажає, нехай буде він вам за раба.”* (Єв. від Матвія 20:26-27)

- В Ісусовій церкві немає поділу між людьми.
  - Немає великих людей та маленьких, багатих і бідних, важливих і неважливих.
    - Всі омиті кров'ю Христа,
    - *і всі перед Богом Отцем мають Його святість....*

  - *“...Син Людський прийшов не на те, щоб служили Йому, а щоб послужити, і душу Свою дати на викуп за багатьох!”* (Єв. від Матвія 20:28)
  - I ті, які хочуть служити старійшинами в Його церкві,
    - мають так само бути готовими *страждати*,
      - аби церква була здоровою, сильною, чистою, єдиною...!

- У цих віршах апостола Петра про старійшин знову виявляємо ідею,
  - яку так часто знаходимо в Першому посланні Петра,
    - що *слава приходить тільки після страждання*.
    - Бог закликає нас і страждати за Нього – *за Його церкву* –
      - а *потім* отримати славу, нагороду.

- Старійшини, яким Петро писав, про це ще не знали,
  - але на них чекали дуже важкі дні під владою імператора Нерона.
  - Коли переслідували церкву,
    - то перш за все гнали її пресвітерів, її старійшин....
    - Вони пережили справжнє страждання за церкву, за Христа.

  - Водночас,
    - коли Ісус повернеться, вони отримають і вічну нагороду від свого Спасителя за їхнє вірне служіння Його церкві...!

Брати й сестри,

- церкві Христа потрібні вірні старійшини, які люблять Месію і служать Його народу.
- Тому,
  - силою Святого Духа, ставайте хорошими старійшинами.
  - I, коли буде час, то вибирайте старійшин, подібних до Христа.

Бог не дає посади в церкві, щоб ми могли служити собі.

- Він дає нам Свого Святого Духа,
  - щоб ми могли розвивати й використовувати свої дари,
    - аби служити своїм братам і сестрам – іншим людям!
- Месія закликає нас служити так, як Він служив нам:

    - навіть до власної смерті.
        - Бо помираючи за нас,
            - Він здобув наше спасіння – і Власну славу.
            - Його життя – приклад для всіх служителів церкви!

Апостол Павло пише такі відомі слова про життя Ісуса Христа,

- які й нагадають про те,
    - якими мають бути його послідовники, зокрема старійшини Його церкви:

- *“Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив Себе Самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившися як людина, Він понизив себе, ставши слухняним аж до смерті, смерті ж - хресної. Тому і Бог Його вивищив і дав Йому Ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед Іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця.”* (Послання до филип'ян 2:5-11) (Хоменко)